

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Ex priori ad Corinthios.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO
CHRISTI
436

τῇ εἰς αὐτὸν ; ἀλλὰ πῶς δὲ ἡ πίστις
ὡς εἰς θεὸν δηλονότι. ἀναγκαῖα ποι-
ζαροῦν ἢ καὶ ὑπόστασιν ἐνωσῆς ἔστι
λόγου πρὸς τὰ ἀνθρώπινα. ἕνα γὰρ
οὕτω Χριστὸν ὡς κύριον καὶ φύσιν
ὁμοιοτήτομον, καὶ τῆς αὐτῆς σαρκὸς
τὴν ἀνάστασιν ὑπὸ γινώσκοντες, ὡς εἰς
θεὸν πιστεύοντες, δικαιοσύνην.

Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἐαυτὸν ζῆ, καὶ οὐ-
δεὶς ἐαυτὸν ἀποθνήσκει. ἐὰν τε οὐ-
ζῶμεν, τὸ κυρίῳ ζῶμεν· ἐὰν τε
ἀποθνήσκωμεν, τὸ κυρίῳ ἀποθνή-
σκομεν. ἐὰν τε ζῶμεν, ἐὰν τε ἀπο-
θνήσκωμεν, τὸ θεοῦ ἐσμέν. εἰς τὸ το-
γὰρ Χριστὸς ἀπέθανε καὶ ἔζησεν, ἵνα
καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ.]
παραφώνηκε ποὺ τοῖς ἔθνεσιν ὁ
μακάριος Παῦλος· νυνὶ δὲ γινόντες
θεὸν, μᾶλλον ὅτι γνωσθέντες ὑπὸ θεοῦ,
πῶς ὅπως ἐφετε ὅτι τὰ ἀδινῇ καὶ
πρωτὰ στοιχεῖα τῆς κόσμου, οἷς πα-
λιν ἀνάσσειν δουλεύειν θέλετε ; λελυ-
τρώμεθα ποίνῃ διὰ τῆς πίστεως τῇ εἰς
Χριστὸν ἐκ τῆς τῆς στοιχείων δου-
λείας, καὶ ὑπέχθημεν εἰς τὸ δου-
λεύειν θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ. εἰ δὲ
ἀπέθανεν ὁ Χριστὸς, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ
ζώντων κυριεύσῃ, καὶ αὐτὸς ζῶμεν
ὡς θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ· πῶς ἐκ
ἀναγκαῖα τῷ λόγῳ ἢ πρὸς σάρκα
γένονεν ἐνωσις ἀληθῆς ; ἐν αὐτῇ γὰρ
ἀποθανόντων, καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων
καὶ νεκρῶν.

Ex τῇ πρὸς Κορινθίους πρὸς.

EPHINON γὰρ, φησὶν, ἐκ πνευ-
ματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας·
ἢ ὅτι πέτρα ἡ ὁ Χριστός.] τὸ Χριστός
ὄνομα πέτρα τῷ Εμμανουήλ, ὅτε
γενήνη] διὰ τὴν ἀγίαν παρθένα. πῶς

enim in eum tamquam in Deum
fertur. Necessarium est ergo, ut
Dei Verbum secundum hyposta-
sin humanæ naturæ unitum pro-
fiteamur. Ad hunc enim modum
vnum Christum tamquam natu-
ralem Dominum confitentes, &
carnis eius resurrectionem agno-
scentes, ac veluti in Deum cre-
dentes, iustificationis benefi-
cium consequimur.

Nemo enim nostrum sibi vivit, *Rom. c. 14.*
& nemo sibi moritur. siue enim vi- *v. 7.*
uimus, Domino vivimus ; siue mo-
rimur, Domino morimur. Siue ergo
vivimus, siue morimur, Domini su-
mus. In hoc enim Christus mortuus
est & resurrexit, ut vivorum simul
& mortuorum dominetur. Idem
apostolus alibi illos qui ex gen-
tibus conuersi fuerant, ita allo-
quitur: Nunc autem cum cognoue- *Galat. c. 4.*
ritis Deum, imo cogniti sitis a Deo, *v. 9.*
quomodo iterum convertimini ad
infirmam & egenam elementa mundi,
quibus denuo servire vultis ? Perfi-
dem ergo in Christum ab ele-
mentorum servitute liberati, in
Dei viui & veri servitium trans-
lati sumus. Quod si Christus
mortuus est, ut vivorum & mor-
tuorum ex æquo dominetur ; ip-
sique tamquam viuo & vero Deo
vivimus ; quomodo necessarium
non erat, ut Verbum cum carne
vere vniretur ? In ipsa namque
mortem perpassum, cum in vi-
uos, tum in mortuos quoque im-
perium obtinuit.

Ex priori ad Corinthios.

BIBEBANT enim de spiritali, *1. Cor. c. 10.*
consequente eos, petra: petra au- *v. 4.*
tem erat Christus. Nomen Christi
tunc demum inditum est Em-
manueli, quando ex sacra Virgi-
ne originem duxit. Quomodo

ergo petra esse poterat, quæ populum Israeliticum in deserto potarat? Scripturam sacram vnum dumtaxat Filium, vnumq; Christum agnoscere, extra quaestionem est. Verbum itaque postquam carnem suscepit, spiritualis etiam petra est, propter dispensationis nouitatem, propriæ naturæ antiquitatem non abiiciens.

Ex posteriori ad Corinthios.

2. Cor. c. 5.
v. 16.

ITAQVE nos ex hoc neminem nouimus secundum carnem: Et si secundum carnem cognouimus Christum; sed nunc iam non nouimus. Quid est, obsecro, quod Paulus hic ait? Numquid Christum post resurrectionem inficiatur? Nonne illum secundum carnem resuscitatum, cumque eadem illa carne in cælum profectum norat? Ecquis istuc dicere audeat? Talem namque in cælum ascendisse, ac olim inde rursus venturum sciebat, qualem cælestia petiisse, neutiquam ignorabat. Quomodo igitur Filium secundum carnem se nosse negat? Quoniam simulatque ex mortuis reuixit, satius est ex diuina eminentia illum & nosse & profiteri, quam ex carnis mensura. Etenim dispensationis mysterio necdum expleto, secundum carnem prædicabatur, quo nimirum Unigenitus caro factus crederetur. At vero sacramento hoc iam consummato, præstat ex diuinitate illum agnoscere & profiteri, quam ex carnis humilitate & exinanitione. Vnus itaque est Christus & Filius & Dominus.

2. Cor. c. 8.
v. 9.

Scitis enim gratiam Domini nostri Iesu Christi, quoniam propter vos egenus factus est, cum esset dives, ut illius inopia vos diuites essetis.

οὐδ' αὐτὸς ὡς ἡ πέτρα ἢ πολὺ ζουσα
ⲓⲥραήλ; ἀλλ' ἔστι δὴλον, ὅτι Χριστὸν καὶ ὑὸν οἶδεν ἕνα τὸ θεῶμα τὸ ἱερὸν. γεροντὸς γὰρ ὁ λόγος παρ' ἐξ, πάλιν αὐτὸς ὅστις ἡ πνευματικὴ πέτρα, τῆς οἰκίας φύσεως τὸ προσβούταρον ἐκ διποβαλῶν διὰ τὸ νέϛ τῆς οἰκονομίας.

Ex τῷ πατρὶς Κορινθίους δεύτερας.

ΩΣΤΕ ἡμεῖς διὰ τὰ νυν οὐδένα οἶδαμεν κατὰ σὰρκα· εἰ δὲ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σὰρκα Χριστόν, ἀλλὰ νυν ἐκέπιν γνώσκομεν.] πῶς δὲ ἄρα φησὶν ὁ Παῦλος; ἄρα Χριστὸν ἀρνεῖται κατὰ πλὴν ἀνάστασιν; ἐκ οἷον αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἐν σαρκὶ, καὶ ἀναληφθέντα μετ' αὐτῆς εἰς τὸ οὐρανόν; καὶ τίς ὁ φάναι τῷτο πολὺν; οὐπω γὰρ οἶδε καὶ ἀναληφθέντα καὶ ἔξοντα κατὰ καιροῖς, ὃν ἔχον ἀναβέβηκεν εἰς τὸ οὐρανόν. πῶς οὖν ἐκ εἰδέναι φησὶ κατὰ σὰρκα ὑόν; ὅτι κατὰ πλὴν ἐκ νεκρῶν ἀναβίωσιν, ἐκ ἐκ τῆς σαρκὸς ἐπ' μέτρων, ἀλλ' ὡς ἐκ θείας ὑπέρχουσας ἀμεινῶ αὐτὸν εἰδέναι καὶ ὁμολογεῖν. οὐπω γὰρ πληροφάνειας τῆς οἰκονομίας, ἐκκρυπτετο κατὰ σὰρκα, ἵνα πισθύνται γεροντὸς ἀνθρώπου ὁ μονοθεύης. ἐπεὶ ὅτε τέλειται τὸ μυστήριον, ἀφ' ὧν ὅτι θεὸς ἀμεινον αὐτὸν ὁμολογεῖν, ἢ διὰ γε τῆς κακωνάδας διὰ πλὴν σὰρκα. εἰς οὗ Χριστὸς καὶ υἱὸς καὶ κύριος.

Γινώσκετε γὰρ πλὴν χάριν τῆς κλεῖου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπὶ ὧς πλούσιον ὦν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε.] εἰ μὲν ἀνθρώπου ὁ Χριστὸς, καὶ οὐ καθ'

ANNO
CHRYSTI
431.